

יבבה צורה

ביטאון שבועי בהוצאת מוסדות דחסידי בעלזא - נוף הגליל, הר יונה

מוסדות
חסידי בעלזא
נוף הגליל
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת שמות תשפ"ג
גיליון 113

יבבה צורה

דברי חיזוק והדרכה מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
(מכתב קודש שטייעדיגע תורה - חלק יא)

חברות

טוב הדבר שכל אברך יהיה חבר ב'חברה' המתחננת פעם בשבוע ללמוד קבוע בסדר מוסר או חסידות, ולמשרת התעלות בעבודת ה'.

ואף מי שאינו זוכה תיכף להרגיש את החייצות בזה, עליו לדעת שיש בזה תועלת גדולה. ואם יתמיד בקה, יזכה במשך הזמן לטעם את טעמת השוב, הן להשמר מכל מכשול, והן לעזר וסייע בכל דבר מצוה ובכל ענין.

ענין זה מיעד הן לבעלי בתים והן לאברכי פולל וכדומה, וכבר אמרנו שזה טוב גם לנשות אנשי שלומנו להתאסף מדי פעם בחברה בצורתא קרא, פי אלו שפבר עשו פן, ראו את גדל התועלת פי טוב הוא.

הרי ידוע ומפורסם לכל, גדול מעלת ההתאספות של קבוצת אברכים יחדיו ב'חברה' כפעם בפעם, אשר בה מתאחדים חברי החבורה כאיש אחד בלב אחד, ועוסקים בצוותא בענייני יראת שמים ועבודת השם, בדברי חסידות ושיחות מרעים, כנהוג ב'חבורות' וב'קאועים' של חסידים ואנשי מעשה מקדמת דנא. ואכן, אנו החפצים להיכלל ב'בית' לחסידישע יונגעלייט', כלונו מסובים מדי שבוע בחבורה יחד עם ידידנו, ומתקשרים יחדיו בקשר אמיץ איתן וחזק, ומשתדלים למלאות את חובתנו - זכיתנו כדת וכראוי, כפי שנדרש מעמנו.

ומן המותר לנו להאריך בגודל ועוצם עניין זה של ריבוי אהבה ואחוה בין שלומי אמוני ישראל בכלל, ובין חברים מקשיבים אחים לדעה - בפרט, וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדולת האחדות, הלא הם כתובים על ספרי מרנן רבותינו הקדושים תלמידי הבעש"ט הק' לדורותיהם.

אכן, מלבד זאת, ההשתתפות בחבורות הינה הסולם והאמצעי לבוא לידי התעלות רוחנית עילאית, כי מצאנו בדברי רבותינו הקדושים נבג"מ, שעצם ההתכנסות וההתחברות של יראי ה' יחדיו, מהווה סגולה גדולה לבוא על ידה לידי דביקות בהש"ת ולידי קניין מעלות ומדריגות טובות בעבודתו.

אמור מעתה, שאף אלו החפצים לעלות מעלות רמות בעבודתו ויראתו ית', הרי הדרך לבוא לידי כך על ידי הימצאותם בחברה - אף אם אין עוסקים שם בדברים העומדים ברומו של עולם, כי הרי עצם הישיבה עם 'קיבוץ כשרים' כבר מסוגלת להביא את האדם להשגות נעלות, אשר ספק רב אם היה זוכה לבוא אליהם ולהשיגם על ידי לימוד גרידא בספרים הקדושים, מבלי שיטול חלק ב'חברה'.

יתר על כן, מטרה נוספת אשר היא תכלית כשלעצמה, היא ההתעסקות בענייני עבודת ה' בעת התכנסות החברה, וכדברי קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א (מעמד שטייעדיגע תורה) מוצאי שמח"ת תשע"ב: "...שיתאספו מזמן לזמן בבית אחד מבני החבורה, ושם ילמדו א חסידישע ספר, א מוסר ספר, וישוחחו בדברי תורה

יבבה צורה תמימה

ואלה שמות בני ישראל הקאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו (שמות א, א).

מי יעמוד בשיח סוד קדושים, אולם ידועה עובדה אשר סיפר כ"ק מרן מהר"א מבעלזא ז"ע (למשב"ק הרה"ג רבי בנימין יוסף לוי ז"ל, לימים אב"ד שיכון ג בני ברק). כי פעם הגיע ציור אחד אל אביו מרן מהר"ד ז"ע, והראה לו ציור ממעמד הקריעת ים סוף, והיה נראה בו איך שמי הים קרועים לשני צדדים, ובני ישראל נכנסים בתוכו, והמצרים עומדים מאחוריהם, ומרן מהר"ד הפליא מאוד באנני הצירי שהצליח בכשרונו להביע את מעמד הקריעת ים סוף באופן מוחש ומופלא ביותר, אך הוסיף ואמר כי בדבר אחד לא דייק על נכון, והוא שבתמונה נראים אפס של בני ישראל ושל המצרים זהים - באופן שוה, בעוד שאפס של יהודי שונה מאפס של גוי... וסיים מרן ז"ע ואמר להמשב"ק: הגם שמעולם לא ראיתי צורה של גוי, אבל כך אמר אבי ז"ל... והנה, לעובדה זו נסמך בגיליון הנפלא "מתיקות", דבר-תורה מספר "אור מלא", להרה"ק ר' ישראל צבי הלוי רוטנברג זצוק"ל אב"ד קאסאני והגלילות, השופך אור ומוסיף נופך גם בהאי ענינא, וזה לשונו בביאור פסוק זה: יש לומר, על פי מה שהשיב לשואלו הרה"ק ר' משה אסטרייח זצוק"ל מחותנו של זקני רבה"ק מזידיטשוב ז"ע (מובא בס' שמועה טובה פ' אורא) שכתב רבי חיים וויטאל בשער

החודים, שהענינים והחוסם הם הוי', וכן שאר האברים רומזים לשמות הקדושים. ולכאורה, הלא כל הגוים אשר לא מבני ישראל הם, יש להם גם כן חיתוך אברים כמו לישראל עם קדוש. והשיב, דהנה פסקינן להלכה (באו"ח הל' תפילין סי' לב, ס"ד) דכל אות צריך להיות מוקף גויל ואם לאו אינו אות, וע"כ בני ישראל אשר אבריהם מוקפים ומוגדרים בגבול ומיצה, שלא יביטו בעיניהם רק על פי התורה, ולא ישמעו באזניהם דברים בטלים, ופיהם לא ידברו דברים בטלים ולשון הרע, וכו', על כן אבריהם הם אותיות, משא"כ הגוים שמשתמשים באבריהם בכל מילי דאסורא ואינם עושים היקף וגבול לאבריהם, על כן אצלם אינם נקראים שמות הקדושים, כעדה"ק ודפח"ת.

וזה רמז לנו כאן התורה הקדושה: "ואלה שמות בני ישראל", אל תקרא שמות (בש"א), אלא שמות (בציר"י). ורצונו לומר, שאלה האברים הם שמות אצל בני ישראל עם הקדוש דייקא, ואל יקשה לך הלא בעכו"ם גם כן כנ"ל, לזה אמרו: "הבאים מצרימה" - שאצל בני ישראל נתונים הם האברים בתוך מצר וגבול וכו', וע"כ רק לגבי ישראל נקראים שמות, וק"ל.

נופת צור

ויאמר אל תקרב הלם של יעקבך מעל רגליך פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא (שמות ג, ה).

יהודה ראה כך גם הוא הוריד את הנעלים שלו ושם אותם בשקית שהיתה עמו והכניס אותם עמו לבית הארמון. המלך יושב בהדרת כבוד, ומימינו ומשמאלו כומרים ושופטים ואנשי מלוכה. מיד פנה המלך לראש הקראים אחרי שהניח את התיק שהביא עמו מלא טענות שונות על היהודים, ופתח בדבריו: אדוני המלך לפני שאתחיל לדבר, ראה נא עות העם הזה כולם מורדים נעלים ומשאירים אותם בחצר בכניסה לארמון, והרב התלמודי הזה הכניס נעליו אתו ביזו כי הוא חושד באנשי המשמר של המלך שייגנבו אותם, ראה עד היכן הגיעה חוצפתם.

המלך נשא את עינו והנה רואה אמת הדבר ונעליו בידו. גם רבי יהודה קיבל הלם ממעשה זה, אבל בסיעתא דשמיא התעשת, ענה ואמר למלך: אדוני המלך מסורת בידנו כאשר נגלה ה' למשה בסנה, אמר לו: "של נעליך מעל רגליך" והוריד נעליו, וכחשוד לא מצא נעליו, אחרי שחפיש ושאל עליהם, אמרו לו ההולכים שם: הקראים גנבו אותם, שהיו כאן בסביבה, וגם אני פחדתי שמה יגנבוהו, ולכן לקחתים ביד.

קם ראש הקראים בבהילות, ולצעק ואמר מתוך בלבול הדעת: אדוני המלך, אתה רואה שוב שקר של הרב היהודי, הדת שלנו נוסדה רק לפני אלף שנה, ואיך אומרים שקראים לקחו את הנעלים, איזה עלילות שוא, שיתבייש לו.

המלך היה פיקח, דפק על השולחן וצחק ואמר: אתה רואה, שהדת שלכם נוסדה רק לפני אלף שנה כמו שאתה אומר, אבל התורה ניתנה לפני שלשת אלפים שנה, פירוש היהודים צודקים, וכל כתבי האישים שיש בתיק שלך שהבאת הכל שקר ויצא ראש הקראים בפחי נפש לעיני כל הכומרים והשרים, והלך רבי יהודה לייב שש ושמת, והתקיימה בו ברכת הגר"א ה' יצליח את דרכיך.

(מספר מעשה אבות, ממן)

בימי הגאון מוילנא ז"ל בשנת תקל"ו, שאז מלך פולניא המלך פוניאטובסקי, וה'קראים' פנו אליו עם תביעה מפורטת לפרטיה שהתורה ניתנה לעדת הקראים בני דת משה, והנה קמו יהודים ברניים הנקראים יהודים מלומדים וטוענים שהם קיבלו התורה מהר סיני ושניו הרבה דברים וכתבו כל שעלה על חוכם, ועתה כבוד המלך דתיהם שונות מכל העמים ואת דתי המלך לא מקיימים בטענות שכן כתוב בתורה שלהם, ולא כדאי למלך להשאירם תחת מלכותו ורק ילקלו את המדינה, ועוד חירופים וגידופים, ועתה המלך יזמין אותם ונוכיח בפני המלך כי הצדק אתנו ולא אתם.

קם המלך ונתן הוראה כי בשבת פלונית תתקיים אסיפה שיהיו בה נציגים מכל צד, ויכינו לעיני כל חברי השופטים והממלכה למי ניתנה התורה.

הגר"א מוילנא זצ"ל הציע לשלוח לוויכוח את רבי יהודה לייב שהיה בקי בשפה הפולנית, וגם גדול בתורה וגם פיקח ומומלח, ולפני מלכים ושרים מתייצב. רבי יהודה הומן לבית שם, בתחילה סירב לקבל עליו את השליחות מכל מיני סיבות, והגר"א אמר לו: שמע, אני חושד בך שאתה מחפש אמתלאות להתחמק מהויכוח אשר בו תלוי עתיד של עמינו ותורתנו הקדושה במדינה זו. ואחרי דין ודברים ושכנוע ובקשת הרב, קיבל עליו השליחות לחץ הגר"א את ידו ואמר לו: לך לשלום.

הגיע יום השבת הקבוע לויכוח. רבי יהודה לייב השכים קום להתפלל בנץ, עשה קידוש ואכל סעודת שבת, קרא כמה מזמורי התלים שה' יצליח דרכו שהולך בשליחות עם ישראל, ויתן חינו בעיניהם, וצעד רגלי לאולם בבית המלכות ששם צריך להתקיים הויכוח. והנה הוא רואה את הרב של הקראים עם תיק מלא מסמכים בידו כולו עליו ושמת, והיה שם חוק כל מי שנכנס בפנים לארמון אפה שהמלך נמצא עם השופטים, היו מניחים נעליהם בחוץ ונכנסים, רבי

פְּנִינָה תְּנוּכִית | המהפך הרב פנחס ברייער

לנפץ את הבועה (מאמר ראשון בסדרה)

לפעמים הורים מרימים ידיים, ומשלימים עם המצב שיש ילד אחד שאינו מושיט יד, אך חובה להבין שיש כאן עניין מהותי בהרבה.

החינוך לחסד אינו חיוני רק לתפקוד תקין של הבית אלא הוא עניין מהותי בחיי היהודי. כשחיפש אברהם אבינו ע"ה אישה ליצחק, הוא ביקש אישה שמהותה חסד, והבדיקה לכך הייתה אם היא תשקה את אליעזר ואת הגמלים.

עלינו לגדל ילדים שיהיו בעלי חסד במהותם. גם אם איננו זקוקים לעזרתם, יש ליצור הזדמנויות לחינוך לחסד. מחובתנו לאתגר את הילד בתפקידים וזרעם ללמד את ילדינו חסד מהו; קודם כול בתוך הבית, ואפשר גם מחוצה לו - לחפש דוד או דודה, שכנה או מכרה הזקוקים לעזרה.

כל אימא שופכת דמעות לזכות בילדים בעלי חסד, אבל לא כדי שתהיה לה עזרה ברחיצת הכלים ובשטיפת הרצפות, אלא למען הערך החשוב של המידות שטמון כאן. התורה נקראת 'תורת חסד', ובעצם, כל הבריא מתבססת על חסד הבורא עם בראויו. חסד הוא מיסודות ההידבקות במידותיו של ה': "מה הוא רחום, אף אתה רחום".

ראינו אם כן, כי בחינוך לחסד טמון עניין עמוק יותר מאשר עצם העזרה בבית. נמשך איפוא בשבוע הבא בס"ד להמשיך ולהרחיב בעניין.

במאמרנו הקודם הרחבנו על 'ילד מרצה', ילד שאינו רואה את עצמו. במאמר זה נתמקד במקביל שלו - 'ילד אנוכי', הרואה רק את עצמו.

ילדים אנוכיים יכולים להוציא אותנו מדעתנו, בעיקר בבתים הברוכים שלנו, כשבאופן טבעי חייבים להתחשב, לוותר; החל במקום ישיבה ליד השולחן או בהתחלפות בממתק, וכלה בווייתור על פרטיות בחדר כי הגיעו אורחים.

ילדים אלו מקוממים; אנו מרגישים: מה, איך רואה מה קורה?! מה אתה חושב לעצמך?! זו התנהגות המשדרת אטימות רוע.

ההתמודדות עם ילדים בעלי אופי אנוכי מחמירה עם הזמן, וככל שהם קיבעו את מעמדם כנסיכים - קשה להם יותר לוותר.

בגיל ההתבגרות זה כבר מכביד ממש. הם דורשים מההורים סכומי כסף, ללא התחשבות במצב. הם מרגישים שמגיע להם בגלל... וכל ניסיון להסביר אינו נקלט, כי מה אתם רוצים, שרק אני לא אסע... שלכולם יהיה, ואני אלך לבוש ב... על אף שרוב החברים אינם נוסעים ואינם קונים, הם רואים רק את עצמם.

בהמשך, בחיי הנישואים, זה מתכון לבעיות רבות, כאשר אדם לא פיתח את יכולת התחשבות בזולת.

יָפָה בְּעֵתוֹ

אחד, איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק - ברוחניות ובגשמיות."

וכפי שהבאנו לעיל, כי מטרת החברה היא גם עצם התכנסות חברה מתוך אהבה ואחווה, ואחר שזוכים אכן להתכנס מתוך אהבת אמת ובאחדות הלבבות, זוכים ממילא להגיע לידי השגות גדולות, שהאחדות מסוגלת להביא לידיהם.

מעתה: "ודבר שפתיים אך מחסור, בנחיצות וגודל התועלת שבדבר הזה, ברוחניות ובגשמיות."

בהמשך לשון האגרת שם פונה מרן שליט"א בנימה אבהית: "גם מי שטרם זכה לטעום את הטעם הטוב של ההתאספות בחבורה, כנזכר לעיל, כדאי ונכון לו להצטרף להיות נמנה על חבורה של עובדי ה'. ובעזרת ה', במשך הזמן יטעם ויראה כי טוב הדבר !!! ויפיק מכך ריווח עצום (1). בסור מרע ועשה טוב, הן ברוחניות והן בגשמיות - - -

ובדברי חסידות, בענייני יראת שמים, כיצד צריך לנהל א חסידישע שטוב, וכן הלאה. זהו דבר נחוץ מאוד!"

לפני כשנה, בשלהי חודש אדר תשפ"ב, שיגר אבינו רועינו "כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מכתב קודש מיוחד אל צאן מרעיתו "אנ"ש החשובים ותושבי קרית בעלזא בעיר נוף הגליל". אשר עוררה בשעתו התעניינות מיוחדת ורבת היקף ושיג ושיח נרחב בחיזוק ענין ההתאספות בחבורות מדי שבוע בשבוע במכתב קודש זו, מתחדדת ההבנה, כי שני מטרות ישנם בהתאספות בחבורה, וכדלהלן:

"אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, במטרה לחזק ענין ההתאספות בחבורות מדי שבוע בשבוע", כאשר מרן שליט"א מבליט ומדגיש את שני המטרות, האחד: "לעסוק בענייני תורה ויראת שמים ועבודת השם", והשני: "להרחבת מרעים כאיש אחד בלב

מכל קצווי הארץ, נקבצו ובאו כל המנהלים הרוחניים של התת"ס דחסידי בעלזא, לאסיפה מכוננת לדון ולישא וליתן בעניינים העומדים על הפרק בחינוך התשב"ר בקהילתנו הק'. האסיפה הרבתית נערכה בבנין הת"ב בנוף הגליל, כאשר לאחר מכן סיירו המנהלים הדגולים בין קומות הת"ת המפואר, כשהם אינם מצליחים לכלוא את רגשותיהם והתפעלותם מן המרחבים הענקיים המוקצים עבור התלמידים היקרים מתוך רוגע והרחבת הדעת והתרוממות נעלית. "מרגישים באוויר השראה של ריטלין". ביטא אחד המנהלים את תחושת לב כולם...

יְהוֹשֻׁעַ - אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ

טנא מלא ברכות מאליפות שגורות בואת קרם יידינו הנעלה, איש חי ורב פעלים לתורה ולתעודה, להרחבת גבולות הקרובה

הרה"ח ר' יהושע וואלף ווידער שליט"א

מנכ"ל המוסדות הק' דחסידי בעלזא בעיר קרית-גת יע"א הוא הגבר הוקם על, אשר כונן וביסס מלפנים את מוסדותינו הק' בנוף הגליל, ויושם חותמו עדיין חקוק לשם ולתהילה במפעלותיו הכבירים. לרגל שמחת לידת הבת למזל"ט ובשעתו"מ ויהי רצון שיזכה לרוות רוב נחת דקרושה מכל יוצ"ח, ולהמשיך בפעוליו הברוכים, מתוך אושר ועושר, נחת והרחבת הרעות, וכל מיילי דמיטב, באין מחסור כל, אמן.

מִזְלָא טָבָא וְגַדְיָא יָאָה

ברכת 'מזל טוב' נלכבה, וטנא מלא ברכות שגורה בזאת לכבוד יידינו הנעלים שהשמחה במעונם

* * *

הרה"ח ר' אליהו עזריאל סאפרין שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבן למזל"ט ובשעתו"מ ולאביו הרה"ג ר' חיים יעקב סאפרין שליט"א - מקאמרנא ולחותנו הרה"ג ר' שמואל מרדכי זלפריינד שליט"א - אשדוד

* * *

הרה"ח ר' חנוך אליעזר גרינפלד שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבן למזל"ט ובשעתו"מ ולאביו הרה"ח ר' מרדכי גרינפלד שליט"א - ירושלים ולחותנו הרה"ח ר' יעקב פרידמן שליט"א - אשדוד

* * *

הרה"ח ר' אהרן ברייער שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבן למזל"ט ובשעתו"מ ולאביו הרה"ח ר' מנחם מאיר ברייער שליט"א - בית שמש ולחותנו הרה"ח ר' אברהם דוד לאנגסאם שליט"א - ירושלים

* * *

הרה"ח ר' שלמה אייזנברג שליט"א

לרגל שמחת התחלת בנו כמר נח נ"י בלימוד המקרא ולאביו הרה"ח ר' יצחק אייזנברג שליט"א - ירושלים ולחותנו הרה"ג ר' אליעזר שטוקמן שליט"א - מפרעמיסלא

* * *

הרה"ח ר' יהושע חיים רוטנר שליט"א

לרגל שמחת התחלת בנו כמר יעקב נ"י בלימוד המקרא ולאביו הרה"ח ר' מרדכי שליט"א - אשדוד ולחותנו הרה"ח ר' צבי אברהם גרוס שליט"א - אשדוד

* * *

יהי רצון שיזכו לרוות רוב נחת דקרושה בניקל ובהרחבה, מתוך אושר ועושר, ולכל למיילי דמיטב, במדה מרובה וגדושה, באין מחסור כל, ובט"ס.

הנהלת המוסדות